

Díjazott baromfitenyésztők

Az ország minden tájáról 18 kiállító 61 kiállított csoporttal, illetve hibriddel vett részt. A bemutatott csoportokat Mihók Sándor, Bögréné Bodrogi Gabriella, Látits Miklós és Benk Ákos értékelte. A 7 fajtacsoportban összesen 21 kategóriadíjat, valamint 3 különdíjat és 1 nagydíjat osztottak ki.

A tojó típusú tyúk fajtacsoportban a Bábolna Tetra Kft. vitt el minden díjat: a harmadik helyen a TETRA Blanca, a második helyen a TETRA Harco, az első helyen pedig a TETRA SL szülőpár végzett.

A kettőshasznosítású tyúk fajtacsoportban a kiskunfélegyházi Aviform Baromfikereskedelmi Irodáé lett minden díj: harmadik lett a 7 hetes farm tyúk, szintén harmadik helyezést értek el AVICOLOR szülőpárjuk tojó változatával (36 hetes), második helyen végzett a 36 hetes farm tyúk szülőpár, az első helyen pedig a 7 hetes AVICOLOR végtermék tojóváltozata végzett.

A hústípusú baromfi fajtacsoport harmadik helyén a 7 hetes redbro végzett (Aviform Baromfikereskedelmi Iroda, Kiskunfélegyháza), második lett az 5 hetes + napos galor gyöngytyúk (*Simcsik András, Vésztő*), míg az első helyen egy hibrid converter pulyka szülőpár végzett (Gallicoop Zrt., Szarvas).

Az őshonos tyúk fajtacsoportban egyaránt harmadik lett a balassagyarmati *dr. Szabolcs István* és a gödöllői Haszonállat Génmegőrzési Központ fekete erdélyi kopasznyakú tyúkjá. A hódmezővásárhelyi SZTE Tangazdaság Kft. kendermagos erdélyi kopasznyakú tyúkjá második, kendermagos magyar tyúkjá pedig első lett.

Sófalvy Ferenc-vándordíj

A Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Kar 2014-ben a baromfitenyésztés területén végzett kiemelkedő oktatási, kutatási, továbbá fajtanemesítési és fajtafenntartási tevékenység elismerésére Sófalvy Ferenc-vándordíjat alapított.

A díj – alapító okirat szerinti – odaítéléséről három tagú kuratórium dönt. Idén a díjat *Mihók Sándor* kapta. A szakember az elmúlt évtizedek állattenyésztésének meghatározó egyénisége, akinek tevékenysége több

A díjat Sófalvy Erzsébet és Horváth József, a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Karának dékánja adta át Mihók Sándornak (középen)

állatfajhoz és szakterülethez köthető. Pályája kezdetén oktatási és kutatási tevékenysége a baromfitenyésztéshez kapcsolódott, s ezen belül kiemelt helyet kapott az őshonos baromfifajok tenyésztése.

Közreműködésével valósult meg a fodrostollú magyar lúd fajtafenntartása és a magyarországi állomány begyűjtésével indult meg az őshonos fajta génmegőrzése. Tevékenységének köszönhetően hoztak létre egy génbanki állományt bronzpulykából és jelenleg az Állattenyésztési Kísérleti Tér rendelkezik Magyarországon a legnagyobb ellenőrzés alatt tartott bronzpulyka populációval. Az állomány genetikai értékét növeli, hogy 14, egymással nem rokon vonalból épül fel.

In-situ génállományt hozott létre több fajban, amelyek fontos szerepet játszanak a magyarországi génmegőrzésben (fodros tollú magyar lúd, bronzpulyka, rézpulyka, cigája juh, gidrán ló). Szakmai véleményét génmegőrzési anyagok összeállításánál, réghonosult háziállatfajták tenyésztési programjának készítésénél és a fajtafenntartást érintő kérdésekben rendszeresen kikéri.

Publikációs tevékenysége szerteágazó, szakmai kapcsolatai, ismertsége és elismertsége Európa-szerte vitathatatlan és megkerülhetetlen. Mihók Sándor Sófalvy Ferencet nem csak kollégájának, de barátjának is tekintette. A sors úgy hozta, hogy Debrecenben fél évig egy irodában dolgoztak. Ezt követően számos kutatásban vettek részt közösen és az őshonos baromfi (kendermagos magyar tyúk és fodros lúd) felkutatásában több napot töltöttek együtt Kalotaszegen.

Az egyéb őshonos és régen honosult baromfifajták között a mártélyi *Nagy Andrásné* gyöngytyúkjá második, a gödöllői Haszonállat Génmegőrzési Központ bronzpulykája első lett.

A lúd fajtacsoportban a sükösdői Orvia Magyarország Kft. SI 4 fehér lúdja második, a hódmezővásárhelyi-kútvölgyi *Godó István* landesi lúdja első helyen végzett.

A kacsá fajtacsoportban a 30 hetes cherry valley super M3 heavy (Munkácsy Táp Kft., Gyula) harmadik, a 25 hetes PKL mulard szülőpár anyai vonal (Orvia Magyarország Kft., Sükösd) második, a 12 hetes cherry valley super M3 heavy (Munkácsy Táp Kft., Gyula) első lett.

A Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Kar különdíjában a gödöllői Haszonállat Génmegőrzési Központ részült a kiállított számos genotípusért. A Pannaditív Kft. különdíjat adott kiemelkedő tenyésztői munkájáért a Bábolna Tetra Kft.-nek.

Negyedszer is Integrál-Group

Ahogy már tavaly is megírtuk: vannak legyőzhetetlennek tűnő tenyésztők az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok kiállítói között. Ilyen a jászszentlászlói Integrál-Group Kft. is, amelyik az idén már negyedik alkalommal nyerte el a kiállítás baromfitenyésztési nagydíját. Az elismerést átvevő **Bátori Istvánt** a siker háttéréről kérdeztük.

– A közösen végzett munka és az, hogy kiemelkedő szakmai felkészültségű kollégákkal dolgozunk, adta meg a választ a kft. üzemviteli vezetője.

Az 1998-ban alakult Integrál-Group Kft. kizárólag hízott vízi szárnyas előállításával foglalkozik. A kiállításra idén csak libát hoztak, 30 napos, 10 kéthetes, 6 négyhetes, 6 öthetes, 6 nyolchetes, 5 tízhetes állatot és 5 szülőpárt mutattak be a Bábolnai szürke landesi fajta továbbtenyésztésének eredményéből, a ma már önálló fajtaként elfogadott Integrál MB 09 szürke májtípusú libából, amelynek ők a tulajdonosai, fajtafenntartói és a tenyésztőszervezeti feladatokat is ők látják el.

Tenyésztési programjuk szerint különböző értékmerő tulajdonságokra (jó takarmányértékesítő képesség, nagy növekedési erély, kimagasló homogenitás és kiváló májtermelő képesség, valamint nyugodt vérmérséklet, nagyon jó szaporodási mutatók) tandem szelekcióval, családtenyésztés formában szelektálják a libákat. Az így nemesített Integrál MB 09 fajtát kizárólag saját integrációs partnereik tartják, sem külföldre, sem külsős hazai tenyésztőknek nem adják el, mert ahogy Bátori István fogalmaz, ez a minőség és teljesítmény a díj mellett a vevői igényeknek való teljes megfeleléségekben is megmutatkozik.

Az Integrál-Group Kft. azon túl, hogy maga is keltet, nevel és tömet, mintegy 200 partnerrel dolgozik együtt az ország különböző részeiben. A lúddenyésztést a bakonyi régióban, a szülőpártartást egy részét a mátrai régióban folytatják, míg a végtermék-neveltetés, -tömetés az Alföld és környékére koncentrálódik, de az ország egyéb távoli telepein is dolgoztatnak. A hízottliba- és kacsa-feldolgozást a több, mint 70 éves múlttal rendelkező Integrál Zrt. baromfifeldolgozó üze me végzi Kiskunfélegyházán.

A szakember szerint manapság a munkaerő megtalálásával van a legtöbb gondjuk, a segédmunkástól a diplomás állattenyésztőig nagyon nehéz megfelelő szakembert találni. Pedig a liba- és kacsatartás nem minden szakasza automatizálható, minden egyes állat egyedi, így az egyes termeltetési fázisok végén is egyedileg kell foglalkozni velük. Ilyen speciális fázis a tömés is. A kacsát naponta kétszer tömnek, reggel és este, a libát pedig, a közelmúltig, négyszer tömték egy nap. De éppen a munkaerőhiány miatt a napi 4 tömést kettőre csökkentették, és a tapasztalatok szerint ugyanazokat a paramétereket érik el, mint korábban. – Ez pedig munkaszervezés, munkaerő és az állat szempontjából is kedvezőbb megoldás, mondta végül Bátori István.

A kiállítás baromfitenyésztési nagydíját a jászszentlászlói Integrál-Group Kft. érdemelte ki a lúd fajtacsoportok bemutatásáért. Az elismerést Bátori István üzemviteli vezető vette át Antal Gábortól, a Hód-Mezőgazda Zrt. vezérigazgatójától

Az Integrál MB 09 tömő alapanyag paraméterei

Élő súly 56 napra	4,75–5,00 kg
Takarmányértékesítés	2,85 kg/kg
Elhullás 56 nap alatt	2,9%
Tömes	14–16 nap
Rá hizás	2,2–2,4 kg
Átlagos májtömeg	710 g

BBE

Ritka japán tyúkfajta Magyarországon

Aki érdeklődik távoli országok őshonos baromfija iránt, annak minden bizonnyal felejthetetlen élményt nyújtott az idei Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok baromfisétra, ugyanis itt mutatták be Japán egyik legősibb, de Európában az egyik leg-ritkább viadorfajtaját, a tuzo tyúkot. Japánban már a múlt évezred közepén virágzott a viadorfajta tartása és tenyésztése.

Hajdanán Japántól oly távoli országokból is, mint például a mai India területe, importáltak különféle viadorfajtaikat. Különösen népszerűek voltak a XVI. században a felettebb mozgékony indiai asil kakasok. De a japánok sem akartak alulmaradni a vetélkedésben, ők is kitenyésztették ebben a században saját, viszonylag kistestű, de meglehetősen fürgé fajtaikat, a tuzót. A jó kakasok ára valószínűsége volt, ezért tartása hosszú időn keresztül csak a legmódosabbaknak – főnemeseknek, császároknak – adatott meg. A fajta mai napig is Japán féltve őrzött nemzeti kincse, így nem meglepő, hogy csak kis számban sikerült a XX. században tenyésztőjára szert tenniük az észak-amerikai baromfitartóknak. Amerikából jutott el először Európába a fajta, 1965-ben. Ezt egy jelentősebb import követte 1979-ben.

A kakas és a tyúk egy kilogramm körüliek, s törékeny állatok

benyomását keltik. Valójában meglehetősen kemény, ellenálló madarakról van szó, melyeknél a „harci ösztön” a mai napig fellelhető. Egyik fontos fajtajelleg, hogy a csüd színe az olajzöldtől a feketéig terjedhet, viszont a talp világos. A háromsoros borsótaraj apró, s legjobb, ha az állabenyek hiányoznak. Sajnos ritkák a tisztavérű tuzók kontinensünkön, mivel keveset importáltak hajdanán belőlük, ezért különösen óngol és belga törpecsokokkal keresztezték őket, ezért is számítanak nagy értéknek a tisztavérű példányok, melyekből kontinensünkön leginkább a fekete lelhető fel, fehér és búzaszínű csak ritkábban.

TÓTH ZS.

